

[Hans Rasmussen.]

at det skal være særlig paakrævet at gaa til en Lovgivning som den, der her foreligger Forslag om. Og naar der tales om, at det, der gælder paa det Omraade, hvorom Forhandlingerne her drejer sig, er noget, der ikke er tidssvarende, noget, der trænger til Ændring, er det dog maaske værd at gøre opmærksom paa, at den Bestemmelse, som her er Tale om, saa vidt jeg ved, i sin Tid er formuleret af afdøde Goos, overfor hvem man vist fra alle Sider vil indrømme, at han i usædvanlig Grad havde sit Tankemaskineri i Orden og var i Stand til at bedømme Virkningerne af de forskellige Lovændringer, som han var med til som Ordfører og paa anden Maade at føre igennem Rigsdagen. Jeg skulde endvidere tro, at den Bestemmelse, som man nu søger at supplere eller at ændre, i sin Tid er truffet under Hensyn til, hvad Retsplejens Tarv har krævet, og derfor synes jeg, at man nødvendigvis maa være noget varsom med at gaa ind i et Arbejde paa at ændre denne Bestemmelse, men det er jo muligt, at man alligevel maa overveje Sagen.

Maa jeg have Lov til yderligere at tilføje med Hensyn til den Stilling, hvori vi her staar, at vi egentlig maa erklære, at Lovforslaget er meget slet underbygget. Det plejer jo at være saaledes, naar der lægges et Lovforslag her paa Rigsdagens Bord, at der, dels i Bemærkningerne til Lovforslaget, dels i den Forelæggelsestale, som den paagældende Minister holder, gøres opmærksom paa, hvad det er for uheldige Forhold, man søger at ændre, og hvad det er for udmærket nyt, man vil sætte i Stedet eller supplere det gamle med. Men gaar vi ind paa den Begrundelse, der er givet fra Ministerets Side, ja, saa har vi egentlig kun nogle faa Ting at støtte os til.

Der siges i Bemærkningerne, at man vil afbøde de Ulemper, som Retsplejeloven paa dette Omraade medfører. Hvilke Ulemper er det? Har man gennem de Aar, hvori Retsplejelovens Bestemmelser paa dette Omraade har været gældende, følt Ulempene, eller er det noget, der for ganske nylig er kommet til at gøre sig gældende? Det anføres, at en Bestemmelse som den, vi har, er ukendt i andre Lande. Ja, det kan ofte være en Sag tjenligt at undersøge, hvad der paa det paagældende Omraade er gældende i andre Lande, men at det skulde kunne begrunde en Ekspreslovgivning paa et bestemt Omraade, synes jeg alligevel, der er Grund til at tvivle om. I den Tale,

den højtærede Minister holdt ved Lovforslagets Fremsættelse, sagde han til Supplering af det, der staar i Bemærkningerne, blot dette, at da denne Bestemmelse ikke altid synes tilstrækkeligt begrundet, har man foreslaaet det, der nu er kommet frem. Den synes ikke altid begrundet — det maa være noget, der refererer sig blot til den senere Tid, og det kan ikke være noget, der hører hjemme i en tilbageliggende Periode.

Men ved Siden af den Mangelfuldhed, der saaledes gør sig gældende med Hensyn til Lovforslagets svage Begrundelse saavel i Bemærkningerne som i Forelæggelsestalen, ønsker jeg at gøre opmærksom paa, at der er en efter min Mening meget væsentlig Mangel til, der gør sig gældende, og det er den, at medens det sædvanligvis plejer at være saaledes, at naar en Ændring til Retsplejeloven forelægges i Rigsdagen, er den ledsaget af en Udtalelse fra det staaende Retsplejeudvalg om, hvad dette Udvalg mener om selve Spørgsmaalet, er det ikke Tilfældet her. Jeg tillader mig at gøre opmærksom paa, at vi i den gældende Retsplejelov har en Paragraf, Nr. 1023, der ganske klart siger:

„Der nedsættes et Udvalg.... med den Opgave at drøfte saadanne Ændringer i og Tilføjelser til nærværende Lov...., hvortil der ved Lovens Anvendelse maatte vise sig Trang.“

Jeg efterlyser en Erklæring om denne Sag fra det staaende Retsplejeudvalg. Skulde det være en Forglemmelse, at Udvalget ikke er blevet spurgt, eller har der ikke været Tid dertil? Det forekommer mig, at der er al Anledning for Rigsdagen til at rejse dette Spørgsmaal, thi det er noget ganske usædvanligt, vi her staar overfor.

Men er saaledes Begrundelsen for Lovforslaget fra Ministeriets Side meget svag, indrømmer jeg, at den er kommet noget stærkere frem i den Diskussion, der er ført i Pressen og ved Møder, ligesom jeg ogsaa indrømmer, at den er kommet frem i den Tale, som det ærede Mødlem Hr. Vagn Bro for et Øjeblik siden holdt. Hvad angaar det, der er fremkommet i Pressen til Begrundelse af Lovforslaget, har jeg bl. a. hæftet mig ved en Udtalelse forleden Dag i Bladet „Nationaltidende“ af Professor Vinding Kruse, der siger, at det Spørgsmaal, hvorom det her drejer sig, kun er at besætte et ganske enkelt Dommerembede ved Konstitution — altsaa Sagen drejer sig om et ganske bestemt Embede og kun om dette. Jeg indrømmer, at det falder ikke ganske sammen med Lovforslagets Ordlyd, men det tjener formentlig alligevel i ikke ringe